

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 16:25
יציאת השבת: 17:40
רבינו תם: 18:18

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

מבטן האמת של האדם!

פרשת השבוע: פרשת בא.

פרעה וכל המצרים היו האימפריה הגדולה והחכמה ביותר באותו הזמן - אך מה שווה חכמה ללא יראת ה'!

וכך אמר רבי אלעזר בן עזריה: "אם אין תורה, אין דרך ארץ. אם אין דרך ארץ, אין תורה." (משנה אבות ג יז) ביהדות, לא מסתכלים רק על היקף החכמה והידע של האדם, אלא גם מידותיו והתנהגותו. אם האדם יהיה גאון בידע ובתורה אך ללא מידות ודרך ארץ - "הנבלה טובה ממנו", אומרים חז"ל.

המידות, ההתנהגות והיראת שמיים של האדם מראים את ערכו הפנימי, ואת זכות נשמתו.

מספרים על הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל, ראש ישיבת "עץ חיים" שבירושלים, שהיה רגיל לבקר אצל הגאון הגדול, ר' נתן צבי פינקל זצ"ל, המוכנה "הסבא מסלבודקה", ותמיד היה מגיע אליו עם תלמיד משייבתו.

באחד מביקוריו אצל ה"סבא" הכריז הרב זלמן מלצר עם בואו: "היום הבאתי עמי את הגדול שבכולם! זהו עילוי אשר העולם עוד ירעש ממנו!" ה"סבא" קיבלם בשמחה, הזמיןם להסב עמו ליד השולחן, וביקש מהרבנית שתגיש לאורחים כוסות תה וסוכר.

ישבו השלושה ושוחחו בדברי תורה. לפתע הבחין ה"סבא" שהעילוי הצעיר מלקק באצבעותיו גרגרי סוכר שנשפכו בשולחן. הדבר לא מצא חן בעיניו, כי ראה בזה פגם בדרך ארץ, שכן אין זה מן הראוי לנהוג כך כאשר יושבים עם גדולי תורה.

אולם כדי שלא לפגוע בו, העדיף ה"סבא" לא להעיר לו בגלוי. לקראת סוף הביקור פנה ה"סבא" אל הבחור, ואמר לו: "ברצוני לשאול אותך כמה שאלות. אמור לי בבקשה, מי יותר חשוב אדם חי או אדם מת?" והבחור השיב בפשטות: "אדם חי, כמובן."

הוסיף ה"סבא" ושאל: "אריה חי ואריה מת, מי מהם חשוב יותר?" אף כאן ענה בפשטות: "בוודאי שהאריה החי חשוב יותר."

וה"סבא" ממשיך לשאול: "כלב חי ואריה מת, מי יותר חשוב?"... משיב הבחור: "הרי זה פסוק מפורש: 'כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת' (קהלת ט).

"לסוים" אומר ה"סבא": "ברצוני לחוד חידה. האם תוכל להצביע על מקרה של אדם חי ונבלה מתה, ובכל זאת הנבלה עדיפה על פני האדם החי?" "אין מציאות כזו", השיב הבחור בהחלטיות. אמר לו ה"סבא": "אמנם זו רק חידה, אך כאן שגית. חז"ל אומרים: 'כל תלמיד חכם שאין בו דעת (דרך ארץ), נבלה טובה הימנו' (ויקרא רבה א).

מיד הבין הבחור את הרמז. כי "דעת" משמעו דרך ארץ, וה"סבא" רמז לו על התנהגותו שלא בדרך ארץ. לפני שנפרדו מה"סבא", אמר הרב זלמן מלצר זצ"ל ל"סבא": "יורשה לי להעיר שנדמה לי שה"סבא" הגויס, הרי אמרתי כבר שמדובר כאן בעילוי שבעילויים ושהעולם עוד ירעש ממנו!". אך ה"סבא" נשאר בשלו ואמר: "די במעשה הקטן הזה של ליקוק הסוכר, כדי ללמד על כך שאם הבחור לא ישנה את הליכותיו, לא זו בלבד שהעולם לא ירעש ממנו, אלא הוא יהיה אפס אפסים!! ולא תהיה לו שייכות לעולם התורה!".

רבי איסר זלמן לא חזר בו מדעתו, ואמר: "מכל מקום נדמה לי שה"סבא" מגויס". את הסיפור הנ"ל היה נוהג לספר הגה"צ רבי מאיר חדש זצ"ל לתלמידיו, והיה חותם ואומר: "אני יודע במי המדובר, הכרתי את העילוי בצעירותו וגם לעת זקנתו. יכול אני להעיד שהוא גדל והזקין, ולצערנו ה"סבא" צדק - לא יצא ממנו כלום!".

כי מי שלא יעבוד על דרך ארץ, מובטח לו שלא יצא ממנו כלום! דוגמא לכך ניתן לראות ב"שולחן ערוך" שפסק להלכה, שאין לשתות כוס שתיה בבת אחת, לא ימצוץ אצבעותיו בפיו, ולא ימלא פיו, אלא רק בכדי שיוכל לדבר בשפה ברורה, ולא יושיט ידיו לקערה עד שיגמור לבלוע מה שבפיו, ואם המסובין עמו סילקו ידיהם מאותו מאכל, גם הוא יסלק ידו, אע"פ שעדיין תאב לאכול, לא יאחו בידו פרוסה כביצה ויאכל, ומסים הבן איש חי זצ"ל: "וכל העובר על הלכות דרך ארץ, הרי זה רעבתן וגרגרן, הנאחו בסטרא אחרא, ואם הוא בעל תורה ועושה כן, הרי זה מחלל שם שמים, ולכן אמרו חז"ל דרך ארץ קדמה לתורה!

לרפואה פרנסה

ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה זכורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינדה. משה חיים בן מרים, יעקב בן מלכה. לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולביאת משיח! הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זבו זוליתו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתן, ברוך בן גורגיה

לזיווג הגון - רפאל בן מרים, יעקב ויהודה בני מלכה. יהודה צבי בן דבורה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי נשמת - הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מזל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל, מזל בת דוד ובת שבע, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה, אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי, אליהו מאיר בן סימי אפרון, עובדיה כהני, לואיזה עליזה בת שמחה, זוהרה טימסטית בת מרים, שמעון בן זוהרה, רחמים בן צ'לה.

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

מהספר 'ואין למו מכשול', גמילות-טובים, הרב אברהם ישראל שליט"א

מעלת מצוות לווית האורח
1) מצוה ללוות את האורחים כשיוצאים מביתו והולכים לדרכם, ומצוה זו גדולה וחשובה יותר ממצות הכנסת אורחים. ואמרו רבותינו בתלמוד: כל מי שאינו מלווה את חבירו, כאילו שופך דמים, ואם ליווה, הרי זו סגולה שחבירו לא ינזק בדרך. ואמרו בדרך רמז: "לויה" ראשי תיבות – לחיים ולשלום ילך האורח.
***

עד כמה יש ללוות את האורח?
2) יש אומרים שמצות לוויה אין לה שיעור, וככל שמלווה את אורחו יותר, שכרו גדול יותר, והעיקר שלא יפחות מללוותו ארבע אמות [כ- (2) מטר]. ואף שכיום נהגו להקל במצות לוויה, מפני שהאורחים מוחלים על כבודם, עם כל זה יקפיד בעל הבית ללוות את אורחו לכל הפחות ארבע אמות מביתו, משום שיש בזה סגולה שלא יארע לאורח נזק בדרך, וגם משום שמלווה את השכינה ההולכת עמו. ומסופר על הצדיק ר' שמואל רבינוב זצ"ל שנהג ללוות כל אדם עד פתח הרחוב.

אליהו שכטר / אירידיולוג ומטפל טבעי
1) ללעוס את המזון: בשיחות עם אנשים שפגשתי, עולה המסקנה שבעצם הם בולעים את המזון. צריך לזכור שלקיבה אין שיניים. הקב"ה נתן לנו שיניים כדי שנלעס את המזון, ולמעשה תהליך העיכול מתחיל בפה. כשאנחנו טוחנים את המזון אנחנו מאפשרים לקיבה ולשאר אברי העיכול לבצע את עבודת העיכול ביתר קלות. מעבר לכך, יש ברוק חומרים שונים המתחילים את פעולת העיכול כבר בפה. לכן יש ללעוס בסבלנות.

★ תזונה נכונה ★

2) יש ללעוס את המזון לאט ובנחת: תהליך העיכול מורכב מאוד, ולכן חשוב לאכול לאט ובנחת כדי לאפשר לתהליך להתרחש, אחרת המזון לא יתעכל ויתחיל לתסוס, ועלול להיווצר תהליך ריקבון הגורם לזיהומים.
3) אין לשבוע מהארוחה: רבים האנשים החושבים שמארוחה צריכים לקום שבעים. על כך כבר כתב הרמב"ם להיפך: "לא יאכל אדם עד שתתמלא כריסו אלא יפחות כמו רביע משבעתו". רצוי שהאדם יקום כשעדיין הוא מרגיש מעט רעב, ואז ברור שהמאכל יתעכל ובכך לא יכביד על מערכת העיכול לחינם. (באדיבות אתר 'הידברות')

★ הלכות לווית האורח, 'ואין למו מכשול', הרב אברהם ישראל שליט"א ★

שיעור הלוויה ברחוב
3) אדם שמלווה את חבירו לתחנת האוטובוס, או שמלווה לרכבו, יעמוד המלווה עד שיעלם חבירו מעיניו, ואחר כך ישוב המלווה לביתו. (כה"ח סי קי בשם החזקוני).
***

מה אין לומר למלווה?
3) ראובן שמלווה את שמעון, ואין ברצונו של שמעון להטריח את ראובן, לא יאמר לו שיחזור לביתו, כי בהתלוותו אליו, גורם שתדבק עמו השכינה הקדושה, ואם יאמר לו שיחזור, כאילו מפריד ממנו השכינה. לפיכך אם אין רצונו של שמעון להטריח את ראובן, לאחר שראובן ליווה מעט, יאמר לו: "אין רצוני להטריחך עוד", ובוזה אינו מפריד השכינה ממנו. (טהרת הקודש)
אזהרות נוספות
* יש לזוהר שלא להיפרד מחבירו או מקרובו מתוך בכיה, כי יש בזה סכנה גדולה. ואם אינו יכול לעצור את עצמו מלבכות, יבכה קודם הפרידה.
* אמרו רבותינו: הנפרד מחבירו, לא יאמר לו "לך בשלום", אלא "לך לשלום".

פסגת הקשר: מתנות!

הרה שמחה כהן שליט"א
אתחיל הספר ה'בית היהודי', באירובות אתר 'היציבות'

אף בעינייה, כבעיניו, נחשבת המתנה הגדולה ככמה וכמה מתנות קטנות שהיא נותנת לו. אולם, האמת אינה כן. לרוב, השפעת המתנה על רגשותיה של הרעיה היא בעצם הענקתה, וסדר הגודל שלה הוא דבר משני ופחות חשוב. לגביה קובע יותר מספר הפעמים שהוא מעניק, גם אם כל אחת היא נתינה פעוטה. אפשר לתת לרעיה פרח והיא תתרגש מאוד, משום שהיא מתייחסת להענקת הפרח כהוכחה על הנכונות לתת לה ולעשות עבורה דברים שימצאו חן בעיניה, וכהוכחה שהיא מצויה במחשבתו. לכן, מן הראוי שבעל לא יסבור שהוא יוצא ידי חובתו בקנותו לרעייתו מתנה גדולה אחת לכמה שנים, אלא ינהג להעניק מתנות קטנות ותכופות.

כיוון שיש לגבר ולאשה מבטים שונים בנושא הענקת המתנות, גם על הרעיה להבין את נקודת המוצא של בעלה, כאשר נדמה לה שכמעט אינו מעניק לה כלום. מזווית הראיה שלו נראה לו שהוא העניק לה הרבה מכיוון שהוציא הוצאה כספית גדולה עבורה או אפילו עבור הבית, ואם עשה כן בגלל שהיא ביקשה, הוא עשוי לזכור זאת לאורך זמן. אם רצונה לקבל מתנות לעיתים קרובות יותר, עליה לומר לו זאת, וכאשר היא מקבלת את המתנה תנהג בחכמה אם תשבח אותה מאד, ותודה לו מכל הלב, אף אם המתנה אינה נחוצה לה במיוחד, או אינה לטעמה. אין ספק שהדבר יעודד אותו להביא לה מתנות נוספות לעיתים תכופות יותר!
צאו לדרך והפתיעו את בן זוגכם במתנה קטנה שתחמם לו את הלב

במקרה כזה מוצע לוותר על גורם ההפתעה, ולצאת עם בן-זוג לקניית המתנה, כדי שירכוש אותה לפי טעמו. מן הנכון שמקבל המתנה ישבח ויודה מאוד על המתנה שניתנה לו.
ההבדל בין הגבר לאשה במתנות
בנושא המתנות, ובכלל בנתינה ההדדית, ישנו הבדל בין גברים לנשים. גבר סבור שאם קנה לרעייתו מתנה השווה כסף רב, או אם התאמץ מאוד כדי להשיג עבורה מאכל שהיא אוהבת, או חפץ שנפשה משתוקקת אליו, הרי הוא פעל הרבה למענה.

לעיתים מרגיש האדם בחיי היום – יום: "רבונו של עולם איפה אתה? איפה אתה בכל הסבל שלי? אני מרגיש בודד מול כל הניסיונות והצער בחיי..."

לכן, בא הנביא ישעיה וכותב לנו פסוק שנכתב כנבואה לדורות הבאים ואומר: "אל תירא כי עמך אני, אל תשתע כי אני אלוקיך, אמצתיך, אף עזרתיך, אף תמכתיך" (מא', י) – אל תפחד מכל הסבל והצער שעובר עליך, אומר הנביא, כי בכל זה ה' אתך, מלווה אותך ועובר אתך יחד, אל תשתע, כלומר, אל תחשוב שעזבתיך (מצודת דוד), כי אני אלוקיך שהלכתי עמך מתחילת בריאתך וגם כעת נמצא אני אתך, לכן אל תשבר והמשך לבטוח בי ואושיעך. מספר הצדיק בעל 'קב הישר' מעשה מדהים שאירע בתקופת הארז"ל:

" באחד הימים, הגיע אל רבינו האר"י זצ"ל בחור רווק מבוגר מעל גיל 40, אשר השתתף במספר פגישות למטרת שידוך בכדי להינשא אך ללא הצלחה. הגיע הבחור לרבינו האר"י וביקש עצה וברכה: "ברכני רבנו שאמצא את זיווגי". השיב לו האר"י ז"ל: "בת זוגתך נמצאת באלכסנדריה של מצרים, כך שמה וכך שם אביה, סע לשם והינשא לה".

הבחור ההמום והמופתע שמח כל כך מדברי הרב שגילה לו מיד היכן זיווגו, ונסע למצרים כל עוד נפשו בו.

כשהגיע לאלכסנדריה שאל את תושבי המקום: "האם מכירים אתם את פלונית אלמונית? ואת אביה פלוני אלמוני?"... השיבו לו תושבי המקום: "מכירים אנו, האב אחראי על המכס בעירנו, יש לו בת הגונה מאד וכלילת יופי בגיל עשרים המחפשת שידוך".

כל כך שמח הבחור למשמע הדברים שישנה באמת נערה שכזו והיא עשירה ויפה ומחפשת זיווג.

ניגש הבחור לשדכן שהיה במקום וביקשו לשדך בינו ובין אותה הבחורה. השדכן הפגיש ביניהם, והם מיד מצאו חן אחד בעיני השני.

הם כל כך היו מאושרים ושמחו שמצאו את זיווגם ונישאו בשעה טובה ומוצלחת. אבי הכלה נתן נדוניה גדולה מאד בסך 150,000 מטבעות של אותו מקום.

הבחור שמח שמחה גדולה, הזוג חיו באושר ועושר, השכינה שרתה בביתם, חיו באהבה ואחה שלום ורעות.

אך למרבה הצער, שמחתו לא ארכה ימים רבים... לאחר שלושה חדשים מהנישואין אשתו הטרייה חלתה מאוד, מצבה הלך והחמיר עד שנפטרה והלכה לבית עולמה.

חזר הבחור ביגון ובלב שבור לעירו, ניגש אל רבינו האר"י בצפת והטיח בפניו: "אדוני הרבו למה שלחת אותי למצרים? טוב היה לי יותר אילו לא שלחתני לשם, לא הייתי מתחתן ולא היה לי שברון לב ממות אשתי אהובתי".

אמר לו רבינו האר"י: "לפני שאתייחס לשאלתך, האם אוכל לשאול אותך שאלה? האם זוכר אתה במה היית עוסק לפרנסתך לפני עשרים שנה?"....

איפה החיוכים? טלנו גלגלים!

השיב הבחור: "הייתי עוסק במאפיית לחם". המשיך האר"י ז"ל ושאלו: "הזוכר אתה אולי מי היה שותפך אז? לפני כמה שנים היה העניין? כמה זמן הייתם שותפים?".

השיב הבחור: "בוודאי, זוכר אני, היה זה פלוני אלמוני. כיצד לא אזכרהו? הרי אותנו שותף היה נוכל גדול, מחמתו הפסדתי 150,000 מטבעות. היה זה לפני עשרים שנה בערך. היינו שותפים במשך שלושה חדשים".

כעת ניגש רבינו האר"י והסביר לבחור את כל העניין: "דע לך! זאת האישה שנישאת לה היא גלגול של שותפך לשעבר".

בשמים גזרו כי התיקון של שותפך הוא שיבוא בגלגול אשה שתינשא לך למשך 3 חדשים. היות שבגלגול הקודם הייתם שותפים שלושה חודשים ושותפך גרם לך צער רב באותם חודשים, לכן היה עליו להינשא לך בגלגול זה ולגרס לך נחת ועונג במשך שלושה חדשי שותפות הנישואין הללו.

כמו כן נגזר עליו להחזיר לך כעת את אותם 150,000 מטבעות אשר הפסידך בגלגול הקודם.

זוהי הסיבה שלאחר שלושה חודשי הנישואים היא מתה, מכיוון שכעת נגמר התיקון שלה בעולם".

המשיך רבינו האר"י ואמר לאותו בחור: "כעת הינך מבין מדוע התעכבו נישואיך עימה עד גיל ארבעים? משום שהיית צריך להמתין עשרים שנה עד שהיא תגדל לגיל עשרים, גיל שתוכל להינשא לך.

מכיוון שהקפדת ולא מחלת לשותפך, לכן גם אתה סבלת לחכות זמן רב לנישואין עד שייגמר התיקון של שותפך לשעבר. וכעת הגיע הזמן שתתחתן עם הזיווג האמיתי והקבוע שלך.

וכך היה, אותו בחור נישא בשנית והקים בית לתפארת, בנין עדי עד". ("קב הישר")

רואים אנו מעשה מצמרר. אותו רווק מתעכב שידוכו, נישא בגיל ארבעים ולאחר תקופה קצרה של שלשה חדשים מתאלמן. הבחור אינו מבין מה שקורה איתו? עד שמתגלה לו שכל זה מחמת הגלגול הקודם. על זה נאמר "הנסתרות לה' אלוקיננו". דוד המלך אומר בתהילים (פרק עז) "קול רעמך בגלגל", ופירש ה"בן איש חי", כל תרעומת ותרעומת שיש לך תלהו בסיבת "הגלגל" – הגלגול. ("מאמר אפרים" לאחי הרה"ג אפרים בן פורת שליט"א).

אומר שלמה המלך: "אוולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף ליבו" (משלי יט, ג) – האדם זועף ואינו מבין: "רבונו של עולם מדוע דווקא לי ההולך בדרכך יש צער בגידול הילדים? מדוע חוסר השלום בביתי לא מרפה? מדוע עד גיל 40 איני מוצא את זיווגי? מתי אזכה להיושע בחיי?...".

על ה' יזעף ליבו, אך הוא אינו יודע שהקב"ה הוא טוב ומטיב לכל ורחמיו על כל מעשיו, יושב הוא בשמיים ונותן ליהודי את הדירה, הבריאות, וכל הכלים המתאימים לו בעת ובשעה הנכונה.

כאשר רובם של הדברים נעשים ע"פ חשבונות מכוונים מהגלגול הקודם. כשידע זאת האדם, הוא יודה לה' על פרנסתו הקשה, על בריאותו החסרה – כי הוא יודע שהכל בידיים של אבא בשמיים, שמביא לו הכל בהכוונה לטובת השלמת תיקון נשמתו בעולם הזה ובעולם הבא!

"על מה יתאוונן האדם ויצטער אם זכה הוא להיות יהודי המטופל ומושגח בכל רגע ורגע בידיו של בורא כל העולמות, המחיהו בכל רגע ושניה ומשגיח עליו בהשגחה מיוחדת יותר מכל נברא, כאם הדואגת לבנה בכל רגע ושניה. אז תודה לך ה' יתברך גם על הסבל והצער בחיים, כי יודע אני שהכל מהאבא הגדול שכל כולו רחמים!"

אוצר הקדושה!

”אמר רבי חלפתא: אשריה ואשרי בעלה ואשרי משפחתה – לכל אשה המזדהרת כראוי בדיני נידה, שמשמרת את עצמה ואת בעלה מדינה של גיהנום ומביאת לחי העולם הבא.”

* ומה התיקון למי שנכשל עד היום?
ממשיך הרב מוצאפי שליט”א ואומר: ”ידוע לכל, שהתיקון לעוון חמור זה, הוא רק ע”י פרישה מהאיסור ולימוד ההלכות וקיומם. ובפרט בימים הללו שיכול לתקן כל מה שחטא כל חייו.”

גילו המחקרים בימינו שאשה נידה שעושה חמוצים, יין, ריבות וכל דבר המשתמר – הכל מתקלקל בזמן קצרצר! ואף אם תיגע ביין ב-40 יום לעשייתו – הכל יהפך לחומץ! בשנת 1970, כשזכה מרן הרב עובדיה יוסף שליט”א בפרס ישראל, רצתה ראש הממשלה גולדה מאיר, ללחוץ את ידו, אך גדול הדור לא הושיט את היד מפני האיסור בדבר ורק הטה ראשו כהודאה על הפרס. כיוון שאפילו אם נעשה בדרך כבוד ונימוס חל עליו איסור, כבני המשפחה, ידידים וכו’. ואשה שהושיטה יד לגבר, לא יושיט לה בחזרה, אלא יסביר לה בנועם. (אוצר דינים)

לכן מפליג הזוהר הקדוש בחומרת הדבר ואומר: אם רואה האדם שפרנסתו דחוקה לו – ידע שזה בא מחוסר זהירות בעוון זה (ולאו דווקא שלא נזהר כלל, אלא שלא מקפיד בכל ההלכות: ריחוק, טהרה, חציצה) ומאידך, כמה הצלחה וברכה רודפת אחרי כל גבר ואשה הנשמרים בדבר זה! הם זוכים לפרנסה מבורכת, שמירה וילדים מוצלחים וגדולים בתורה!:

לכן מסיים הרב מוצפי שליט”א ואומר: ”מצווה גדולה להזהיר בימים הללו את הרבים, שזהו זמן המסוגל לתיקון גדול לנשמתו של אדם מעוון נורא זה, ע”י לימוד ההלכות וקיומם. ובפרט שכל השנה אין מדברים על כך מפני צניעות שבדבר, ושכר המוכיחים יהיה רב!”

סב המשפחה: בעיירה שבה התגוררו בגרוזיה, התנכלו השלטונות ליהודים והציקו להם מאד, ובפרט ניסו לבטלם ממצוות המקווה. פעם שמע אבי ז”ל שהשלטונות עומדים לערוך ביקור במקווה כדי לבדוק את ניקיונו, והיה ברור שלאחר מכן תצא הוראה שבשל חוסר סטריליות יש לנעול את המקווה. אבא ששמע על הביקור המתוכנן, הקדים את אנשי הסיור בכמה דקות ונכנס למקווה. ברגע שהפקידים נכנסו וראו את הליכלוך שהצטבר שם, פתחו בצעקות על המלווים

היהודים והוכיחו להם שהמים אינם ראויים לטבילה ולכן יש לסגור את המקום. באותו רגע קפץ אבא שלי לתוך המקווה, לקח בידיו ספל גדול, מילאו במים ועשה עצמו כמברך ושתה את כולו.

ואז אמר למפקחים: כיצד אתם מעיזים לומר שהמים אינם נקיים, אם אני שתיתי אותם?! מיד שראו זאת מפקחי השלטון נסתם פיהם והם עזבו את המקום והמקווה נשאר פתוח! עם מסירות נפש כזו של הסבא למען מקווה הטהרה לנשים, מבינים אנו מדוע זכה לבנים וכלות צדיקות שכאלו! (מתוך 'סובך יביעו') וכתב ר' חיים פלאגי זצ”ל: ”אני מבטיח להורים שזיהרו בכך – שיזכו שיהיה להם בנים צדיקים”.

עברנו מחצית מיימי השובבי”ם הקדושים והנוראים, שכל גדולי המקובלים מתארים את מעלת הימים הללו שבהם יכול האדם לתקן את כל אשר חטא כל חייו ובפרט את ענייני הקדושה!:

אומר הרב בן ציון מוצפי שליט”א: ”ישנם דברים שהצניעות יפה להם כל השנה, אך בימים קדושים אלו, יש לדבר ולעורר אותם ובניהם – עוון הנידה החמור! אסרה התורה להיזהר מכל מגע וקרבה בין גבר לאשה. זהו איסור גמור מהתורה שעונשו הוא 'כרת' (אם לא עשה תשובה). האיסור לא חל רק על מגע באשה נשואה, אלא על כל ילדה שעברה גיל חינוך (בדרך חיבה), כיוון שכל נערה רווקה היא בחזקת נידה.

רשב”י הקדוש כותב בזוהר (שמות ג) שאדם הנכשל בנגיעה בנידה, גורם להאריך את הגלות הארוכה ומביא על עצמו גזירות קשות. מוסיף ר' שמעון ואומר: אין לאדם מושג מה קורה לנשמתו ברגע שהוא נוגע בנידה, מיד כל הטומאה הרבה שיש עליה קופצת עליו ומטמא אותו. ואם יוולד לו בן בזמן זה – אוי ואבוי איזה בן הוא יהיה! השכינה בורחת מכל מקום שהוא מגיע!

כמה חשוב להיזהר בדבר זה, וכמה צריכה האשה להיזהר מאוד בעניין המקווה! הצדיק ר' יצחק כדורי זצ”ל אמר שכתוב בספרי הקבלה שנוצר מלאך ממצות הטבילה והוא מלווה את האשה לביתה! סיפר הרב יצחק זילברשטיין שליט”א: ”מעשה במשפחה שעלתה מגרוזיה ומתגוררת כיום בהרצליה, שזכתה שכל בניה הם תלמידי חכמים העוסקים בתורה וגם הבנות זכו להנשא לאברכים מופלגים. סיפר הרה”ג רבי ראובן קרלנשטיין שליט”א שפעם אחת התעניין אצל בני המשפחה למה זכו לילדים שכאלה? באיזו זכות? אבי המשפחה סיפר סיפור מרטיט על אביו

תגובות: 050-6425002
פנאי: 050-6425002, ת”א, 9
daniel777achiel@gmail.com

קוראים יקרים!
יש ביקוש רב להגדלת כמות העלונים בכל הארץ, אנא עזרו לנו במימון העלון. תבורכו מפי עליון.

ההקדשה למרכזית!
העלון מוקדש לרפואת: צדוק בן לילה, אברהם בן רחמה, חיה בת אילנה, אלעד מאיר בן אילנית, גאולה בת דבורה, הרב עובדיה יוסף בן גורגיה, הרב שמעון חירי בן בכריה. לזיווג הגון: שרון בת גאולה. זרע של בר קיימא: עדנה בת גאולה, בנימין בן מלכה, סיגלית בת מזל, נופר רוקח. לעילוי נשמת: דוד בן זינת שרה, חיים בן זכריה.

תרמת ס”ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!
חשבון בנק דואר 20-783-220.

חידה: איזו מצווה אם מכוונים לצאת בה לידי חובה או לא מקיימים אותה ואם לא מכוונים לצאת בה לידי חובה או מקיימים אותה?
”אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת”